

Imádkozni egy reményteli jövőért

Róma 8: 18-30

"Van-e közöttek **valakinek fogszabályzója**? Vagy volt-e már valakinek? Azért kérdezem, mert magam soha nem éltem át, tehát **nem tapasztalatból beszélek**...viszont úgy hallottam másoktól, hogy **egyáltalán nem kellemes**. Nem kellemes, amikor **rárögzítik**, nem kellemes amikor a **csavarokat szorosabbra** fogják... nem kellemes **vele enni, beszélni**, nem kellemes, ha mások meglátnak vele... De... Amikor **vége leveszik**... Meglepődsz, hogy milyen szépek lettek a fogaink. Néhány héttel ezelőtt... egy **kátórában kérdezett** valamit egy fiatal fiú, s és arra gondoltam: „Valami más, mint volt... De mi is?... Ja, tényleg!” Feltűnően szép és ragyogó fehér fogsora van, mert levették a fogszabályzóját.

Ez talán egy **szép illusztrációja** annak, amiről Jézus, az apostolok és a próféták beszélnek... amikor eljő a teljesség: **ragyogó... tiszta... fényes... örömteli**. De hogyha ez így van, akkor ez azt is jelenti, hogy az **életünk itt és most ahhoz hasonlítható**, amikor valakinek fogszabályzója van... **Nem mindig kellemes**... Néha **kényelmetlen**... Sőt...néha **fájdalmas is**... De tudnod kell... Cserébe valami gyönyörűt kapsz. Az apostol Pál így fogalmazza meg ezt:

Róma 8:18 *Mert meg vagyok győződve, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk.* **Jelenvaló szenvedésről** és jövőbeli örömről beszélt.

Jelenvaló hiányosságról, és eljövendő tökéletességről. És a jövőbeli teljesség és tökéletességet a jelentben még **el sem lehet képzelni**. *Viszont az a reménység, amelyet már látunk, nem is reménység, hiszen amit lát valaki, azt miért kellene remélnie?* Hasonló ez ahhoz, amikor egy **gyermeknek a fogorvos rögzíti a fogszabályzót**, s azt mondja: de hidd el nekem, tényleg jobb lesz!

De a kérdés az, hogy... **Képes vagy-e ezzel élni... reménységgel**... Elég-e ahhoz, hogy kitarts? Elegendő-e elviselni a terheket?

TÖBB, MINT EGY FOGSZABÁLYZÓ

És én eddig folyton a **fogszabályzó példáját** használom, de amiről az apostol Pál beszél, ennél **sokkal súlyosabb**: „*Ki választana el minket Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver?*” – Sőt, azt is mondja, hogy **az egész teremtés hiábavalóságba** és romlásba került. Tehát az, amiről Pál apostol beszél mindennemű szenvedést magába foglal.

Olyan sokat, hogy az ember beleszédül... Hogyha bekapcsolod a **híradót**. Igaz, olyan időkben élünk, amikor már nincs olyasmi, hogy „a hírek”... sőt, még a „valóság” fogalmát is megkérdőjelezzük... De a közösségi médián keresztül úgy tűnik, mintha több hírt kapnánk, mint valaha. És ez hatással van ránk... Még emlékszem, milyen **szürreális volt számomra két évvel ezelőtt**, amikor elkezdődött az ukrajnai háború, és élőben láthattad a kijevi webkamerák képeit. És hallottad a felvételeken a **bombákat, rakétákat, szirénákat**... - És mit mondhatunk akkor

az Izrael és Hamász közötti háború borzasztó képekről? Még soha nem lehetett élőben látni egy háborút... – és mindez **hatással van ránk...ránk nehezedik**.

És elgondolkodtat azon, milyenek vagyunk, mi emberek...s hogy az ember valójában **évezredek óta semmit sem változott**... Még mindig a hataloméhes, erőszakra, háborúra, a másik kizsákmányolására, elnyomására törekszik.

És akkor még nem is beszéltem a **természeti katasztrófákról**... Egy hurrikán, cunami vagy földrengés, vagy erdőtűz a világot újra meg újra felrázza. És hogy több van-e belőle, mint a korábbi időkben, nem tudjuk megmondani... de azt igen, hogy többet érzékelünk belőle. S mindez hatással van ránk...ránk nehezedik.

És akkor még nem is beszéltem a **személyes dolgainkról**. Ezek nem jutnak a hírekbe, de mégis eluralják a gondolatainkat... Egy szeretett **személy halála**... Aggodalom az egészségünkért, vagy egy szeretttünk egészségéért... Aggodalom a **mindennapi kenyér**...vagy a pénzügyek miatt... Aggodalom egy **széteső házasság** miatt. Aggodalom függőségek miatt, amelyektől nem tudunk megszabadulni... Bűnök, amelyeket folyton megismétlünk... S minden hatással van ránk...ránk nehezedik...

Minden szörnyűség, **ami velünk történik**... Minden szörnyűség, **ami másokkal történik**... Minden szörnyűség, amit **mi okozunk** másoknak, és amit **mások okoznak** nekünk... Mint egy **fogszabályzó, ami fogva tart...fáj...nem enged**...

MIRE VÁGYSZ? MIÉRT IMÁDKOZOL?

De van remény... Ahogyan egy serdülőnek is remény az, hogy a fogszabályzót le fogják venni... Minden Istenben hívőnek a remény az a jövő, amit Isten megígért Igéje által.

De ismét a kérdés: **mire vágysz? Miben reménykedsz? Miért imádkozol?** Hiszen hogyha minden gondot felsorolunk...annyi van belőlük, hogy azt sem tudod, mire összpontosíts. Nem is tudod, miért imádkozz jobban...többet... Ezért írja Pál apostol is: *„Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.”* – **Nem tudjuk, mit kérjünk, miért imádkozunk.** Miért imádkozol? Hogy a fogszabályzót azonnal levegyék? Vagy legalább megengedjék a csavarokat? Vagy hogy el tudd viselni addig, amíg le szabad venni?

Néhány héttel ezelőtt **kátésaimmal egy gyakorlatot** végeztünk. Arra kértem őket, rögtönözve mondjanak **néhány imapontot**, s azokat aztán én rendre, amint mondták őket, felírtam a táblára. Viszont **két külön oszlopba** írtam őket. Felolvasom a két oszlopot...kíváncsi vagyok, feltűnik-e nektek, miért választottam külön őket.

Az **első oszlopban** ilyen imapontok szerepeltek: „Hogy meggyógyuljon nagymamám / hogy később jó munkahelyem legyen / hogy szép családom legyen sok gyerekkel / hogy sikeres legyen / hogy egy villában lakjak / hogy szép utazásokat tehessek / hogy a háború véget érjen / hogy ne legyen több éhezés a világon / hogy ne legyen több természeti katasztrófa / hogy a közelben legyen egy McDonalds.”

A **második oszlopban** pedig a következők szerepeltek: „hogy Isten velem legyen / hogy Jézus hamar jöjjön vissza / hogy üdvözülhessek / hogy Isten bocsássa meg a bűneimet / hogy eljőjjön az Ő Királysága. / Hogy örök életem legyen / Hogy a Szentlelke bennem lakozzon.”

Nos, **mi lehet a különbség a kettő között?** Lehet arra gondoltok, hogy az egyik oszlopban **földi, anyagi** kérdések voltak...a második oszlopban pedig **mennyei, lelki javak**... - Lehet. De a két oszlop fölé ezt írtam: a második oszlopban találok azokat a dolgokat, **amiket az Úr Isten megígért mindenkinek**, aki benne hisz, az első oszlopban pedig azokat találok, **amiket az Úr Isten nem ígért meg mindenkinek**...minden körülmény között...rögtön.

Holott...ha emlékszünk...**az első oszlopban levő kérések**...leggyakrabban azokat kérjük az imádságainkban: **gyógyulást...gondok megoldását...háborúk megszűnését**...stb. Holott Isten nem ígérte, **hogy az Övéi sosem fognak ilyen nehézségeket átélni**...azt viszont igen, hogy semmi sem választhatja őket el Isten kegyelmétől.

Hát nem furcsa? Azokat a dolgokat, amiket az Isten nem esküvel ígért meg nekünk személyesen, azokat kérjük Tőle... és azokat a dolgokat, amelyeket megígért, **elhagyjuk, mintha nem is léteznének**, vagy nem lennének a legfőbb vágyaink. Miközben Ő mit ígér? *Kegyelmet, az Ő jelenlétét, Szentlelkét, bűnbocsánatot és örök életet mindenkinek, aki hisz Krisztusban...* - **miért akarnál ennél többet?** Vagy talán inkább így kellene mondanunk: **miért elégszel meg ennél kevesebbel?** Miért lenne a legnagyobb kívánságod és leghőbb vágyad: a boldog, egészséges, gondtalan élet itt és most?

És épp ez a gond: Az Úr Istennek több tucatnyi csodálatos **ígérete többet ér, mint bármi más**... hogyan mondja ezt az apostol Pál? Meg vagyok győződve, hogy a **jelenlegi szenvedések nem érnek fel azzal a jövőbeni dicsőséggel**, amit Isten nyilvánvalóvá tesz majd nekünk. – És emellett: minden jelenlegi, evilági öröm és boldogság sem. És ezért mondja Pál is: *A Lélek tanít minket imádkozni... mert nem tudjuk, mit kellene kérnünk... Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek szándéka, mert (a Lélek) Isten szerint jár közben a szentekért.*

A SZENTLÉLEK ISTEN SZERINT TANÍT IMÁDKOZNI

Tehát milyen imádságra tanít a Szentlélek? Ami **Isten akarata szerint** való. Arra tanít a Lélek, hogy azokat a dolgokat, **amiket már megígért...éppen, hogy kell kérnünk tőle**. Mert az Úr örömét leli abban, hogyha emberek bíznak az ígéreteiben, és arra építenek. Erről mondja **János apostol**: *mindent, amit Isten akarata szerint kértek... megkaptok*. – Miért? Nem azért, mert kéred, nem azért, mert kopogtatsz, nem azért, mert keresel... hanem azért, mert megígérte.

De akkor mit mondok ezzel, szeretett testvérek? Hogy azért az első oszlopért, amiben ilyen dolgok szerepeltek, mint: *gyógyulás, gondok megoldása, gyermekáldás, siker, háború vége?* Hogy **ezekért nem lenne szabad imádkoznunk?** Dehogynem... Sőt! Arra szólít az Ige, hogy **minden vágyunkat mondjuk ki imádságban Istennek**... De amit meg kell jegyeznünk: nem mi hajlítjuk imánkban Isten akaratát a saját akaratunkhoz, hanem fordítva: **az imádság célja az, hogy a saját akaratunkat Isten akaratába simítsuk**. Ez az a legszebb és legnehezebb imádság, amit Jézus Krisztus imádkozott szenvedése előtt a Gecsemáné kertjében: **de ne az én, hanem a Te akaratot történjék**.

Tehát...először az imádságunkban vágyakozva kérni, hogy jöjjön el az **Ő országa** – hiszen ezt megígérte... - s **aztán mindazt amire mi vágyunk itt vagy most...** az **Ő** akaratába elhelyezni. S hát nem ezt tesszük mindig, amikor az **Úr imáját** mondjuk?

„Jöjjön el a Te országod!” – Te megígérted... hadd jöjjön hát mielőbb... **„Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is”** – Nem a mi vágyaink, hanem a Tiéd. - - és aztán mégis... mint egy gyermek az apjához: **„A mi mindennapi kenyerünket...add meg nekünk ma.”**

Így él egy hívő mindkét **lábával a földön**, de a szívével a mennyben... Meg vagyok győződve arról, hogy csak akkor, **ha megtartjuk ezt a sorrendet:** - Először az **Ő** ígéreteiért fohászolni, és azután a mi vágyainkat feltárni előtte – **akkor teszünk eleget Jézus Krisztus felhívásának:** *„Ti előbb Isten országát keressétek...és minden egyéb megadatik majd nektek.”*

Csak így élve, tudjuk igazán **értékelni a földi áldásokat**. Csak így tanulunk meg **hálásnak lenni a jólétben**, és csak így tanulunk meg **türelmesnek lenni a kedvünk ellenére való dolgokban**. Mert az a **dicsőség, amit Ő megígért**, amivel semmi sem ér fel...**beragyogja a világ szenvedését és örömét egyaránt**. Csak akkor élünk már most annak reményteljes jövőnek a fényében. Amikor a **fogszabályzó levétetik... és ragyogóan, fényesen, mosolyogva, Őhozá hasonlóak leszünk... ÁMEN**"

Hatalmas, kegyelmes Istenünk! Dicsőséged nem ismer határt, sem mértéket, és Dicsőséged megmutatkozik Szentségedben, Igazságodban, de szeretetedben és kegyelmedben is. Ezek azok a dolgok, amelyek számunkra, emberek számára annyira érthetetlenek. És szerencse, hogy így van. Szerencsére Te nem olyan vagy, mint mi. És ez világossá vált számunkra, amikor Fiad, Jézus Krisztus a földön járt... és az emberek körülötte látták: úgy tűnik, hogy hozzánk hasonló, mégis olyan más. És épp ez volt az oka annak, hogy Jézust sokan elutasították. Mert olyan más volt. Ő a szeretet törvénye szerint élt. Ő a Mennyek Országának alaptörvénye, alkotmánya szerint élt - és vágyat ébresztett bennünk, emberekben. Uram, kérünk, erősítsd meg ezen az istentiszteleten is a vágyunkat a Te Országod iránt a szívünkben Engedd, hogy megértsük, és elfogadjunk a Te Igéd által, hogy az egyetlen mód számunkra, hogy részesüljünk ebben az Országban, a Krisztusba vetett hit. Engedd, hogy megismerjük és higgyük a Te csodálatos ígéreteidet. Szólj hozzánk, Urunk és készítsd fel szívünket arra, hogy meghalljuk a Te üdvösségedet. ÁMEN

Nagy Istenünk, örök Királyunk! Arra kértünk, hogy légy közöttünk, és szólj hozzánk. Te pedig meghallgattad imádságunkat. Hiszen megígérted, hogy ahol ketten vagy hárman vannak együtt a Te nevedben, ott Te is jelen vagy közöttük. Uram, ha felségedre tekintünk, valóban látjuk, milyen kicsik vagyunk. Látjuk hiányosságainkat, látjuk, milyen mértékben befolyásolnak minket érzelmeink, vágyaink, gondolataink. És az ördög, a vádló is tudja ezt, és mindent megpróbál felhasználni ezek közül, hogy eltávolítson minket Tőled, hogy kétségbe vonja a jószágodat, kegyelmedet és hűségedet. És sokszor a világ és a személyes fájdalmaink annyira elárasztják a gondolatainkat, hogy semmi egyébire nem tudunk figyelni. De Urunk, add, hogy a Te Szent Lelked tanítson minket imádkozni. Éspedig úgy, ahogy a Te akaratod szerint való. Engedd, hogy keressük a Te országodat, és aszerint éljünk. És ezért kérünk, adj nekünk növekedést hitünkben. Ne hagyj minket hitünkben stagnálni, hanem napról napra egyre gazdagíts minket, áraszd el kegyelmeddel.

Imádkozunk a gyülekezetünk betegeiért...gyászolóiért...azokért, akik aggódnak a holnapi nap gondjai miatt. Imádkozunk a Te szeretett népedért, Izraelért. Imádkozunk az Te egyházadért. Add, hogy tudjunk tűrni és szenvedni is, ha kell...de segíts, hogy a Te országodat ne csak szóval, hanem tettel is hirdessük ott, ahova te rendelsz minket.

Uram, kegyelmesen hallgasd meg imádságunkat, és áldj meg minket a Te jelenléteddel. Kérünk, hallgass meg minket Jézus nevében. ÁMEN